

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

5. Iuduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius. Ierem. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

LECTIO V.

The ma. *Induxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.*
Hierem. 2.

De varijs fructibus terre Carmelitanæ.

Solitus fuit Deus ex antiquis temporibus in Montibus multa exhibere mysteria, ut ad hanc considerationem mysteriorum, per montes corporeos montes nostras in corporeas eleuaret.

In veteri testamento celebris est Mons, in quo iussus est Abraham immolare Filium, qui & vocatus est *Mons Dominus videbiti*. Celebris quoque est Mons, in quo Jacob dormiens vidit Scalam cœlum contingentem, Dominum in iuxta, Angelos accedentes & descendentes: erecto quoque altari vocatum eum *Bethel*, hoc est, *Domus Dei*. Nec minus illustris est Mons Horeb, in quo ex famamante Rubo apparuit Dominus Moyse, & eum Legatum suum in auguratum. Quem etiam iussus est descendere Elias Angelico pane & aqua refectus, ut ibi in ostio speluncæ Dominus cum alloqueretur. Denique non sine mysterio dictum est Loth ab Angelo: *In Monte saluum te fac.*

In nouo testamento quid præclarior monte Thabor, in quo transfiguratur Dominus? Monte aliorum, in quo docet beatitudines & Evangelicam perfectionem? Monte illo, in quo orare solitus est, in quo & elegit Apostolos per ad orationem? Monte Sion, in quo corpus & sanguis sui mysterium peregit? Monte, in quo crucifigi voluit & occumbere? Monte Galued, in quo post resurrectionem discipulis se manifestauit? Monte Oliueti, ex quo ascendit?

Sed de Monte Carmeli hic nobis mentio est, qui celeberrimus est & famosissimus sacris in litteris ob multas causas.

Primo, si vel telluris naturam spectes, celebris fuit, quia fertilis vineis, oliuetis, arboribus, & fructibus omnigenis, & amoenissimus quasi Paradisus. Ibi omnes opes, omniacque deliciae, frumentum, vinum, & oleum. Huc spectat illud allegatum ex Hieremia: *Introduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.*

Secundo, celebris fuit ob habitationem Eliae, Eliaz & filiorum Prophetarum. In illa sanctissima vite fundamina iacebantur, & doctrina cœlestis rote instar illuc defluebat. Nec erant filij Prophetarum (siliij eruditionis eorum) pauci numero: quando quidem quinquaginta ex illis requisierint Eliam post eius raptum in cœlum. Sedebant in illo Monte viri sancti, Prophetæ, & discipuli eorum, & sub ymbra quiescebant in flatu quodam perfectionis, in vertice montis & mentis. Hinc illud in Cantico: *Caput tuum ut Carmelus.*

Tertio, celebris fuit multis miraculis. Ibi sedebat in vertice Elias, dum ab Ochozia missi sunt quinquagenarij illi Principes cum suis quinquaginta militibus, quorum duo igni absumpti sunt, & tertius fictus illis supplex, incolumis erexit.

Quarto, ad propositam nostram proximè, celebris fuit visione nubeculæ de mari in cœlum ascendentis post longam sterilitatem, dum oraret Elias, & mitteret puerum suum septies, ad videndum si forte signum aliquod adverteret pluuie & hac de re agens B. Iohannes 44. Patriarcha de Ierusalem, lib. de ortu Monach. c. 32. dicit Eliam intellexisse per revelationem, illam nubeculam, quæ mox se breuiter resoluta in pluuiam, designare Mariam, Christiparam, quæ exorta de mari amaro n. tate humanarum, producere debebat rorem cœlestem per suum Messiam, quo rotus irrigaretur Orbis antea sterilis & siccus: & exinde in vntione Congregationem eius oblequio dicatam, hoc est, Virgini parituræ, idque annis 937. ante Christi Domini partum. Quam interpretationem prosequitur lib. dicto S. Ioh. Patriarcha, c. 24. & seq.

O verè igitur Carmelus Mons sanctus & benedictus, Mons luminosus & mysticus: Si olim S. Franciscus multa percipiens à Deo, mysticam in Monte Aluerni, illum per ueragi optauit aqua, oleo, vino, imò, si fieri potuisset, etiam & balsamo, prout in Franciscanis Chronicis legitur, & alibi retulimus: Absque dubio vntione quoque dignationem Mons hic: tum ob mysticam in eo peractam, tum ob Carmeli Ordinem sacrum, vntionis diuinæ participem, ab eo Monte initium ducentem, & nomen suum mutuantem. Quem quidem Ordinem vique in finem sæculi perseueraturum, rectè asseritur. Et certè si Elias eius Fundator tunc futurus certò creditur, non mirum si & Odo iste Religiosus, ab eo fundatus initialiter, cum nonnullis suis alumnis perseueraturus tunc adfirmetur, ad cooperandum prædicationi & renouationi Euangelij, & simul ad resuscitandam per Scapulare faciatum deuotionem erga Christum & Deipam Virginem, quandoquidem Scapulare vestem assumptam humanitatis Filij Dei designet, & illius Signum sacrum sit in populo. De hac re legitur (apud Ioannem Feuardentium in vita S. Petri Thomæ Religiosis Carmelitarum alumni deuotissimi) B. Virgo Maria dixisse: *In finem usque oculi, Petre, Religio Carmelitarum per manebit. Nam Elias illius Institutor Filio meo apparens in Transfiguratione, id postulauit & impetrauit. Quapropter Carmelitis, quoque conueniet tunc temporis quod apud Iai. 66. *Etiam populo, planum facite iter, eligit lapides, & operentur signum ad populo.**

Ego ergo introduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius. Atque non ego introduxi vos, nisi tamquam minister Christi, & serus Mariæ. Hoc ergo vobis dicit Christus, hoc Maria: *Ego introduxi vos.* Et ego ex parte Christi & Mariæ idipsum dico. Sodalitium enim istud Sacri Scapularis, siue B. MAR. de Monte Carmelo, locus est benedictionis ars Mon. p. 57.

MANTE

in coagulati, Montis pinguis, in quo beneplacitum est Deo habitare in coeternum Dominus habitabit in finem. Ibi Pater & Filius & Spiritus Sanctus dant benedictionem, Maria impetrante, & Sanctissimæ Trinitati famulos suos offerente.

Hinc & illa Oratio in ingressu Sodalitij, dum eis Scapulare benedictum imponitur: *Benedicte, tu es celi & terra, Dominus omnipotens, qui te eligere dignatus es, ad Beatissimam Virginem Mariam de Monte Carmelo Societatem, & Confraternitatem quam precamur, ut in hora obitus tui contemnat caput serpentis, qui tibi est aduersarius; & tandem tamquam victor, & palmam, & coronam sempiterna hereditate consequaris.*

Sed quoniam ad participandum fructum Carmeli & optima terra illius, illac Christus & Maria tuos introducit: idendum quæ sunt optima huius terre, qui fructus huiusce Montis, quos Maria suis proponit. Certe vnicuique iuxta vocationem & professionem suam hic proponuntur omnis generis fructus.

Qui sunt fructus montis Carmelitani B.M.V.

Resp. 1.

Primum quidem proponitur eis fructus fidei ac spei. Nam dum Scapulare benedictum eis imponitur, quod inter scapulas retro pendet, & ad pectus ante se meminit, debet baptisimi, & renouare fidem illius temporis, quo in pectore & inter scapulas vincti sunt cum signo Crucis. Scapulare ergo vtramque hanc partem Crucis signatam, & oleo sacro vinctam regit, vt significet portandum iugum Domini & Crucis Christi, quod leue & suauis est per oler celestis vntionem. Itaque commemoratur illud: *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis; tollite iugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum, & humilis corde. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.* Neque tantum fides hic, sed & spes renouanda; quia etiam hoc Scapulare, humanitatis Christi mortale indumentum à Virgine contextum designat, cuius tegumento nostræ culpæ obteguntur, quia in meritis Christi & Virginis Beatissimæ omnis nostra fiducia est constituta. Hinc & illa oratio in benedictione Scapularis: *Æterne Pater, & Omnipotens Deus, qui Vntionem tuam vestem nostram mortalitatis induere voluisti: obsecramus immensam tuam largitatem benedictionem in hoc genus effluere vestimenti, quod Sancti Patres ad innocentiam & humilitatem indicium gestari sanxerunt; & sic ipsam benedictionem digneris, vt qui ipso usus fuerit, mereatur induere ipsum Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.*

Resp. 2.

Secundò, proponitur eis fructus charitatis & pietatis erga Deum, simulq; charitatis & dilectionis erga proximum. Hoc enim Sodalitium ad hoc primarò institutum est, vt excitetur vniquisque ad Deum perfecte seruendum iuxta vocationem suam; & ad communicandum specialiter meritis, orationibus, operibus, que bonis eorum qui adscribuntur. Estque hic colligatio mutua omnium precum & suffragiorum, communicatio quoque ieiuniorum, sacrificiorum, penitentiarum, assistentia-

tum, & spiritualium omnium bonorum totius Ordinis de Carmelo. Hinc rursum & illa oratio in suscipiendo Scapulari adijcitur: *Suscipias te Christus in numerum Fidelium suorum; & licet indiget te suscipimus in orationibus nostris, concedat tibi Deus per Virginitatem tuam, Matritorem Dei, & hominum, tempus benediciendi, constantiam bene perseuerandi; & ad æternam vitam hereditatem feliciter peruenendi; & sicut nos hodie fraternam charitatem spirituum licet iungit in terris, ita diuina pietas, qua dilectionis est auxiliatrix & amatrix, nos cum Fidelibus suis coniungere dignetur in Cælis.*

Resp. 3.

Tertiò, proponitur eius fructus castitatis puræ & suauis. Ideò vnicuique, secundum regulam huius Sodalitij, in eius ingressu specialiter commendatur castitas, iuxta statum quem proficitur: Castitas scilicet & continentia Virginalis, Virginitas; castitas & continentia vidualis his, qui in viduitate agunt; castitas & continentia coniugalis, his qui coniugio iuncti sunt. Nec enim minus eis est necessaria castitas quam alijs, tam ad evitanda ea, quæ adulterina censeri possent in cogitatione, aut tactu, aut desiderio & affectu alterius coniugis, quam in moderatione voluptuosi & indecori excessus in proprio coniugio; qui quidem excessus non sunt infrequentes inter coniuges, & quando que graui possunt esse culpæ obnoxij. Non inuisè ad hanc rem respondit cuidam conjugato gloriantur se non nisi suam attingere conjugem B. Egidius Francisci locus: *Quasi verò, inquit, sex suo vase bibendo non possit quis inebriari.*

Resp. 4.

Quartò, proponitur fructus gaudij & pacis in Spiritu sancto per lætitiâ bonæ conscientie. Ideò his, qui adscribuntur Sodalitio huic, commendatur recitatio septenarum Orationum Dominicæ de die in diem, & septenarum Angelicæ salutationis ad rememorandum præcipua gaudia Virginis Deiparæ, quæ & septenario numero solent comprehendî: vt illa nobis verum gaudium & solidum in conscientia bona impetret in hac vita, ac postmodum participationem gaudij æterni in altera. Et quia scimus hanc vitam mixtam esse debere ex gaudio & dolore, ex prosperitate & aduersitate: simul etiam recitentur septem aliæ Orationes Dominicæ, & totidem Salutationes Angelicæ, vt dolores nostros eius doloribus coniungamus, & per suos illos præcipuos dolores, qui septenario numero etiam solent comprehendî, nostros mitigemus, & sacros eorum consortio reddamus, Sicque & hic nobis fructus penitentiarum fructusque patientiæ in aduersis apponitur. Hi sunt dactyli suauis, quos profert Palma Carmeli, aduersis premi potens, sed non opprimis, quia in altum semper conflagit quò magis premitur; & licet aspera sit in cortice, fructu tamen fecunda est, & suauis.

Resp. 5.

Quintò, proponitur eis Oleum, Frumentum, & Vinum: quia idè quis inscribitur huic Confraternitati, vt sæpius sacra communione reficiatur, & ibi cum frumento electorum, & vino Virgini-

Virginitatem germinante, oleum gratiæ celestis copiosè percipiat, vacetque operibus pietatis, & tamquam *Olivæ fructifera in domo Dei* producat fructus misericordiæ & charitatis erga proximos, erga egenos, erga afflictos. In hoc ergo monte Carmeli non deest oleum gratiæ, pinguedo spiritus, adeps frumenti, suavitas vini; illius vitæque vini, frumenti, & olei, de quibus scriptum est apud Psalmistam: *Fructus frumenti, vini, & olei multiplicati sunt.* Ad hoc frumentum, vinum, & oleum copiosus participandum; in vitantur omnes, qui inscribuntur Sancti Scapularis & Montis Carmeli Confraternitati, non solum singulis festis Virginis Mariæ, sed etiam semel singulis mensibus cum privilegio indulgentiarum. Possuntque cum sponsa dicere: *Sub umbra illius quem desideraveram sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo.* Merito igitur introducit Christus, aut Maria, eos his verbis alloquens: *Ego introduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.* Frequens nimirum confessio, frequens verbi divini auditio, frequens communicatio, frequens auditio Sacri & alia pietatis exercitia. Optima illius sunt, ad quæ vocantur, vt delicias fruatur hic coelicis. Possunt rursus Carmeli huius alumni cum Psalte decantare: *Dominus regis me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocavit. Super aquam resellionis educavit me, animam meam convertit. Deduxit me super semitas iustitiæ propter nomen suum.* Omnia enim hæc adimplentur in illis, qui sincera pietate sese inscribunt Carmelitanae Societati, & eius constitutiones lubenti animo & ingenio corde sequuntur, sub directione Iesu Pastoris summi, & protectione Mariæ Matris eius, tamquam *agnum eius, & oves pascuæ eius.*

Denique proponitur eius fructus perseverantiæ usque in finem. Nam promissit eis Beatissima Mater opera in omnibus, & maxime in fine vitæ; nec deerit ipsa, si ipsi sibi non defuerint, peragendo ea quæ eis in honorem Virginis præscripta sunt. Hic enim est foedus quoddam sacrum mediante Scapulari, tamquam sacro symbolo, sancitum inter Mariam & eius alumnos devotos, vt eis auxilium & protectionem impendat contra infidias inimici, & pœnis purgatorii eripiat, ac in Montem Carmeli sublimem & æternum tandem eos introducat, vt fructum gloriæ percipiant, & optima quæque Terræ illis promissa comedant, in perenni ipsius & Sanctorum Societate. Hinc rursus & illa ratio: *Caput omnium Fidelium Dei, & humani generis Salvator, hunc habitum, quem propter tuum suam, Genitricis Virg. Mariæ de Monte Carmeli amorem atq; deusationem servus tuus est delatus, dexteram tuam sanctificavit, & hoc quod per illum mysticè datur intelligi, tua semper custodia corpore & animo servetur, & ad remunerationem perpetuam cum Sanctis omnibus felicissimè perducat.* Dicere ergo iterum potest, qui suscipit cum devotione erga Iesum & Mariam Scapulare factura, idem quod

Psalm. Si ambulaveris in medio vinearum, non incipiosè percipiat, vacetque operibus pietatis, & cum illo est Iesus, cum illo est Maria; Scapulis suis obumbrabit ita vt possit sub pennis virtutis sperare aduersus tribulantes se. Misericordia huiusce Matris & Fratris subsequetur eum omnibus diebus vitæ, vt inhabitet in domo Domini in longitudinem dierum.

Hoc porro caendum, quod apud Hieremiam themati nostro adicitur. Cum enim dixisset Dominus: *Ego vos induxi in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.* Mox pro correptione lubdit: *Concaminastis ingressi terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem.* Hæc fuit magna ingratitude erga ad eum beneficium Dominum. Sic & magna est ingratitude eorum, qui Scapulare sacrum suscipiunt, & communicationem meritum Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ promerentur protectionem; interim æque hærent in luxurijs vt antea æque sunt dissoluti, ebriosi, & blasphemij, æque impatientes, itacundi, iracundi, æque iniusti, & alijs vitijs addicti. An non de his dicere potest Dominus, dicere potest & Maria: *Contaminastis ingressi terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem.* Certe iniuriam faciunt Virgini; iniuriam Scapulari, quod in symbolum puritatis confitentis suscipitur; iniuriam terræ & hereditati Virginis factissimæ, hoc est, Monti Carmeli, & Libito vitæ, cui inscribuntur: quandoquidem in spiritu & bona conscientia servitæ Christo & Matri eius proficentes, interim impuniti & mortis sese adducunt per peccata mortifera sæpè reperita. Nam ad hoc ingressi sunt in hanc Fraternitatem & Virginis immaculatæ hereditatem, vt à peccatis grauioribus abstineant, & pietati patrienitæ sese devotent quoad fieri potest immaculatæ. Propterea in susceptione Scapularis benedicti eis dicitur: *Accipite hunc habitum benedictum, precantes Sanctissimam Virginem, vt illum perferas sine macula, & te ab omni aduersitate defendat, usque ad vitam perducat æternam.*

Non sine causa dixit quondam Beatissima Virgo cuidam graui peccatori, invocanti eam vt Matrem Misericordiæ: Vos me vocatis *Matrem Misericordiæ*, interim facitis me *Matrem Misericordiæ*, inter me peccatis addentes, & sine cordis compunctione me inuocantes, reuocatis vulnera Filij mei, doloresque meos, quantum in vobis est. Respicitur igitur serid, si me Matrem in vocatis, & propitiam exposcitis. Quali diceret: Non mererini de eorum numero esse, qui se meæ deuotioni & hereditati adscribunt, si aliter vitam non componitis. Ego vos non agnosco vt Filios, quia nec vos vt Matrem. Ego in Iacob inhabito, & in electis mirto radices, & in Israel hereditas mea. Videte vt nomine Iacob honorari possitis *Luceat contra vitæ: vt & Israel tandem fiat, videntes Deum, electorum numero adscripti. Ego vos introduxi in terram*

Magna ingrati- tudo, be- neficio suscipi Scapula- ris non conserui- ter vitæ

VIANTIE

vam Carmeli, ut comedatis fructum eius, & optima illius non solum in hoc tempore, sed etiam in eternitate, in visione, reuerentia, fruitione perpetua.

Exemplum

Quicumque agnoscit Mariam, ut Matrem, & statum ad quem illius d' refectione pertingit, ut hereditatem lacram veherat, illumque peccatis contamine abhorret, felicem nanc scitur finem, deucere & prot'gente Maria. Hinc B. Conradus S. Dominici dicit, quia in Religione status magna cum pietate seruiterat Beatissima Virgini, Ordinis sui habitum & Scapulare immaculatum à peccatis grauioribus conseruans, in morbo, uo postremo praedixit se moriturum in die Natiuitatis Beatissime Maris sue. Maria, huncq' diem fore sibi Natalem ad reuocandum vitam aeterna. Hoc absque dubio à B. Virgine didicerat, quia ei Mater esse debebat ad extremum usque spiritum. Unde cum acri illo morbo cergeretur, respiciens in auctorem fidei & consummatorem Iesum, Filium Virginis, ipse illud amantissime repetebat. Dilectus meus mihi, & ego illi, donec ad spiritus dies & inclinentur umbra. Iamiam autem moriturus dicebat Fratribus Religiosis apud lectulum suum congregatis. Scitote Fratres, me mori fideliter, amanter, Consideranter, hilariter, Fideliter, quia in fide Domini mei Iesu Christi, & S. Maris Ecclesia. Amanter, quia à uice, quo habitum sanctum induis, suauis me in gratia seruare, & quoad potui, Deo in omnibus placere. Consideranter, quia scio me ire ad Domum Domini mei. & Maria mea Maris. Hilariter, quia mortu' p'ndum in quo me uideat, transtus est à planctu ad Iustitiam, à labore ad quietem. Sic mortuus est quasi inter brachia Maris, ut die Natiuitatis eius magno cum desiderio & gaudio, anno 1239. Vide Historiam Ordinis S. Dominici apud Ferdinandum Castigium.

LACTIO VI. TRIPART.

Thema Ego quasi Aqueductus exiis de Paradiso, & dixi: Rigabo Hortum Plantationum meorum. Eccli. 24.

PARS I. Quomodo confra. ternitas Montis Carmeli s'c Maris Hortus. Eccli. 24.

U' varij Tituli honorifici Beatissime Virgini Maris adscribantur, illi qui ex sacris litteris aduocantur ab Ecclesia. vel SS. Patribus, maxime estimandi sunt. Inter hos recensendus est ille, quo à S. Bernardo & alijs SS. Patribus Maria Aqueductus nominatur. Et certe ille Titulus alicomplectitur in Litanijs Ecclesie decantatos, ut patet ex pendentij. Est porro Titulus iste honorificus deductus ab hortis, qui aquam expetunt, quorum arcola, lecti, cubilia variegata, egent crebra irrigatione; alioqui horti ipsi steriles manent & infrugiferi. Illi uero horti peramant sunt & perfructandi, ubi terram Fons & Aqueductus siccitatis tempore irrigat. Quia plantæ ibi facile cresunt, impinguaatur, radicantur, & fructum tandem suum copiose profertunt. Hoc satis docet experientia in hortis humana arte & manu cultis. Explicandum id restat in Horto diuina manu confito, hoc est, in Ecclesia Dei. Mariale.

Christum ibi merito Fontis nomen obtinet. Tu quia Fons est secundum diuinitatem. originem trahens à Patre: Fons sapientie, Verbum Dei in excelsis. Fons est Tu quia etiam Fons est secundum humanitatem: In illa die erit Fons patens domui Iacob, & habitans. Iherusalem Fons purificationis & sanctificationis, Fons doctrinae & sapientie. Fons uitæ & gratie, Fons beatitudinis & gloriae; ideoque dicitur Fons hortorum, cuius non deficiet aqua.

MARIA Aqueductus & Canalis nomen obtinet: quia nihil ex hoc Fonte, nihil ex Paradiso manat, nisi per eam: Ego quasi Aqueductus exiis de Paradiso. Quæ sunt aquæ Paradisi, nisi fides, spes, charitas, continentia, castitas, patientia, humilitas, & puritas animas afficiens & perficiens? Omnes istæ aquæ sanctificationis à dicto Fonte deriuantur, sed per MARIAM animæ nostræ sunt sicut Terra sine aquis: ex se steriles, sicca & exsiccata: quia Hæc diuina Dei sunt, ideo ad eum clamamus: Pluuiam uoluntariam segregabis Deus habitati tua, & infirmata est, tu uero perficisti eam. Hæc autem Pluuia uoluntaria (gratiam Spiritus S. designans, qui à Patre procedit & Filio per uoluntatem) non defluit ad nos nisi per Mariam, & per illam in firmitatem nostram Deus corroborat, ac imperfectionem tollens, nos perficit. Dona Dei sunt sicut Stillicidia stillantia super terram: quandoque tamen copiosissima descendunt super Hereditatem Domini, MARIA tamquam Aqueductus & Canalis amplissimo eam refundente. Qui uult fructum ad firmitatem, aut irrigari ad fertilitatem, ad hunc Aqueductum accedat per pietatem sinceram, absque dubio. Erat tamquam lignum, quod plantatum est iecus uetus, ius aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo. Immo illi conuenit illud. Florete flores quasi liliis, & quasi rosa in iuxta aquas fructificate, & date odorem fronsate in gratiam.

Licet uero MARIA, tamquam Aqueductus generalis omnes plane fideles irriget, quasi Plantas Ecclesie uicualis: Attamen dicit se specialiter rigaturam Hortum plantationum suarum. Dicamus autem ad propositum nostrum, quod Hortus specialis plantationum MARIE sit Carmelus. Hunc enim iua plantauit manu, coluit, scuit iam ab initio institutionis eius, & de die in diem nouo rose irrigare non cessat, nec cessabit in finem usque sacculi, ut plantæ eius crescant, adolefiant, maturefiant, ad producendum fructum gratie, ac deinde gloriae. Ordo Carmeli Virginis Deiparæ impulsus per Teresiam Virginem nouo labore excelsus & restructus in antiquum splendorem, sarculo recentis disciplinae & strictæ obseruationis à uerpibus expurgatus, quasi nouus est Paradisus uoluptatis quem dum noster Aqueductus de Paradiso celesti suis irrigat aquis, inueniuntur in eius Arcolis Rosæ, Lilia, Viola, Hyacinthi, Heliotropia, & innumeris flores fragrantissimi, qui odorem suauitatis in Ecclesiam Dei, imò in Cælum usque spargunt.

K

In horto Ecclesia. Fons est Christus. Eccli. 24. Ps. 67. Ps. 71. Ps. 136. Eccli. 24. Ps. 136. Eccli. 24.

